

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 26. maja 2005*

V zadevi C-301/02 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 49 Statuta ES Sodišča, vložene 26. avgusta 2002,

Carminе Salvatore Tralli, ki ga zastopa N. Pflüger, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

druga stranka v postopku je

Evropska centralna banka, ki jo zastopata V. Saintot in M. Benisch, zastopnika, skupaj z B. Wägenbaurjem, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. Rosas, sodnik, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), sodnica, S. von Bahr in K. Schieman, sodnika,

generalni pravobranilec: P. Léger,
sodna tajnica: M.-F. Contet, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 22. junija 2004,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi
17. februarja 2005

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ C. S. Tralli s svojo pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje z dne 27. junija 2002 v združenih zadevah Tralli proti ECB (T-373/00, T-27/01, T-56/01 in T-69/01, Recueil FP, str. I-A-97 in II-453, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo njegove tožbe za razglasitev ničnosti več aktov Evropske centralne banke (ECB).

Pravni okvir

- 2 Protokol o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in ECB, priložen Pogodbi ES (v nadaljevanju: Statut ESCB), vsebuje med drugim naslednje določbe:

„Člen 12

[...]

- 12.3. Svet ECB sprejme poslovnik, ki določa notranjo organizacijo ECB in njene organe odločanja.

[...]

Člen 36

Zaposleni

- 36.1. Svet ECB na predlog Izvršilnega odbora določi pogoje za zaposlitev v ECB.

[...]“

- 3 Na podlagi člena 36(1) Statuta ESCB je Svet ECB 31. marca 1999 sprejel spremembe Sklepa z dne 9. junija 1998 o sprejetju Pogojev za zaposlitev osebja Evropske centralne banke (UL L 125, str. 32, v nadaljevanju: Pogoji za zaposlitev). Ti Pogoji za zaposlitev, v različici, ki se uporabi za dejansko stanje v tem sporu, med drugim določajo:

„9. (a) Zaposlitveni odnosi med ECB in njenimi uslužbenci se določijo s pogodbami o zaposlitvi, sklenjenimi v skladu s temi Pogoji za zaposlitev. Izvršilni odbor sprejme Pravila za zaposlene, s katerimi natančneje določi podrobna pravila Pogojev za zaposlitev.

[...]

10. (a) Pogodbe o zaposlitvi, sklenjene med ECB in njenimi uslužbenci, imajo obliko dopisa o imenovanju, ki jih podpisujejo tudi uslužbenci [...].

(b) Zaposlitev lahko spremlja poskusno obdobje, v skladu s Pravili za zaposlene. Poskusno obdobje v nobenem primeru ne sme biti daljše od dvanajstih mesecev.

11. (a) ECB lahko pogodbe, sklenjene z njenimi uslužbenci, odpove na podlagi obrazložene odločbe Izvršilnega odbora, v skladu s postopkom, določenim v Pravilih za zaposlene, in iz naslednjih razlogov:

(i) V primeru trajajoče nezadostne učinkovitosti [...].

[...]

41. Zaposleni se lahko v postopku, določenem s Pravili za zaposlene, z namenom notranjega nadzora s svojimi pritožbami in ugovori obrnejo na upravo, ki te preuči z vidika skladnosti aktov, sprejetih v vsakem posameznem primeru, s kadrovske politiko in s Pogoji za zaposlitev ECB. Zaposleni, ki z izidom notranjega upravnega nadzora niso zadovoljni, lahko sprožijo pritožbeni postopek, določen s Pravili za zaposlene.

V zgoraj navedenih postopkih ni mogoče izpodbijati:

[...]

- (iii) odločbe o nepotrditvi imenovanja zaposlenega, ki je na poskusnem delu.

42. Po izčrpanju razpoložljivih notranjih postopkov je za vse spore med ECB in zaposlenim oziroma nekdanjim zaposlenim, na katerega se nanašajo ti Pogoji za zaposlitev, pristojno Sodišče Evropskih skupnosti.

Taka pristojnost je omejena na presojo zakonitosti ukrepov ali odločb, razen če gre za spor finančne narave, in v tem primeru ima Sodišče neomejeno pristojnost.“

- 4 Na podlagi člena 12(3) Statuta ESCB je Svet leta 1999 sprejel Poslovnik ECB (UL L 125, str. 34, popravek UL 2000, L 273, str. 40, v nadaljevanju: Poslovnik). Pod naslovom „Pogoji za zaposlitev“ člen 21 tega poslovnika določa:

„21.1 Zaposlitvena razmerja med ECB in njenim osebjem urejajo Pogoji za zaposlitev in Pravila za zaposlene.

21.2 Svet, na predlog Izvršilnega odbora, odobri in spremeni Pogoje za zaposlitev. Opravi se posvetovanje z Razširjenim svetom v skladu s postopkom iz tega poslovnika.

21.3 Pogoji za zaposlitev se izvajajo po Pravilih za zaposlene, ki jih sprejme in spremeni Izvršilni odbor.

21.4 Pred sprejetjem novih pogojev za zaposlitev ali novih Pravil za zaposlene se opravi posvetovanje s predstavniki zaposlenih. Njihovo mnenje se predloži Svetu ali Izvršilnemu odboru.“

- 5 Izvršilni odbor BCE je na podlagi člena 21.3 Poslovnika ECB in člena 9(a) Pogojev za zaposlitev sprejel „European Central Bank Staff Rules“ (v nadaljevanju: Pravila za zaposlene), ki med drugim določajo:

„2.1 Poskusna doba

Podrobna pravila za uporabo člena 10(b) Pogojev za zaposlitev so:

- 2.1.1 Zaposlitvi sledi poskusno obdobje treh mesecev, razen če Izvršilni odbor odpove poskusno dobo. V izjemnih primerih lahko Izvršilni odbor v skladu s spodnjo točko 2.1.2(a) določi poskusno dobo, daljšo od treh mesecev.

[...]

- 2.1.2 Če zaposleni med svojo poskusno dobo zaradi bolezni, nesreče, porodniškega dopusta ali v izjemnih primerih zaradi posebnega dopusta več kot mesec dni ne more opravljati nalog, lahko Izvršilni odbor poskusno dobo ustrezno podaljša.

Poleg tega lahko Izvršilni odbor v izjemnih primerih:

- a) podaljša poskusno dobo do največ skupno dvanajst mesecev; ali

b) podaljša poskusno dobo do največ skupno dvanajst mesecev, z razporeditvijo zaposlenega na drugo delovno mesto.

2.1.3 Med poskusno dobo lahko Izvršilni odbor odpove pogodbo, z enomesečnim odpovednim rokom, v primeru poklicne nesposobnosti ali neustreznosti zaposlenega.“

6 S Sklepom ECB/1999/7 (1999/811/ES) z dne 12. oktobra 1999 je ECB na podlagi členov 8 in 24 Poslovnika določila Poslovnik Izvršilnega odbora ECB (UL L 314, str. 34).

7 Omenjeni sklep navaja, da je bilo „treba določiti [...] postopek za prenos pooblastil ob spoštovanju [...] načela kolegijske odgovornosti Izvršilnega odbora“.

8 Ta sklep med drugim določa:

„Člen 1

Dopolnjujoča narava tega sklepa

Ta sklep dopolnjuje Poslovnik Evropske centralne banke. Izrazi v tem sklepu imajo isti pomen kot v Poslovniku Evropske centralne banke.

[...]

Člen 5

Prenos pooblastil

1. Izvršilni odbor lahko pooblasti enega ali več svojih članov, da v njegovem imenu in na njegovo odgovornost sprejme jasno določene upravljalne ali upravne ukrepe, med drugim pripravljalne akte za sklep, ki ga pozneje kolegijsko sprejmejo člani Izvršilnega odbora, kakor tudi akte za izvršitev končnih sklepov Izvršilnega odbora.

2. Izvršilni odbor lahko s soglasjem predsednika prav tako enemu ali več svojim članom naloži, naj sprejmejo: a) končno besedilo akta iz člena 5(1), pod pogojem, da je bila vsebina tega akta že določena na zasedanjih Izvršilnega odbora, in/ali b) končne sklepe, za katere se ta prenos nanaša na omejeno in jasno določeno izvršilno pooblastilo, katerega izvršitev je predmet podrobnega nadzora na podlagi objektivnih meril, ki jih določi Izvršilni odbor.

3. Prenosi in sklepi, sprejeti v skladu s členom 5(1) in (2), se vpišejo v zapisnik zasedanja Izvršilnega odbora.

4. Tako prenesena pooblastila je mogoče prenesti naprej samo v primeru, da je v sklepu o pooblastilu glede tega posebna določba.

[...]"

Dejansko stanje

- 9 ECB je 10. marca 2000 objavila obvestilo o prostih delovnih mestih za delovno mesto varnostnika, čigar naloge so bile v glavnem nadzor nad dostopom v stavbo ECB in varnostni nadzor ob sprejemu obiskovalcev.
- 10 Z dopisom z dne 20. junija 2000 je bila tožeča stranka sprejeta za to delovno mesto z začetkom 1. julija 2000. V tem dopisu o zaposlitvi je bilo navedeno, da pogodbo o zaposlitvi urejajo Pogoji za zaposlitev in Pravila za zaposlene ter je določena poskusna doba treh mesecev.
- 11 Nadrejeni tožeče stranke je slednjo 21. avgusta 2000 med razgovorom obvestil, da njene delovne storitve ne ustrezajo ravni, ki je zahtevana za zadevno delovno mesto.
- 12 Kakovost omenjenih storitev je bila prav tako predmet razgovora z dne 1. septembra 2000, ki je potekal med tožečo stranko, njenim nadrejenim in dvema drugima sodelavcema, od katerih je eden koordinator za varnost v ECB.
- 13 Tožeča stranka je 8. septembra 2000 prejela kopijo internega obvestila, v katerem je koordinator za varnost v ECB nadrejenemu predlagal podaljšanje poskusne dobe. V tem obvestilu je bilo navedeno, da je ta dodatna poskusna doba potrebna zaradi nezadostne poklicne učinkovitosti tožeče stranke in zato, da bi se ji omogočilo dodatno izobraževanje o njenih glavnih nalogah in o varnostnem sistemu ECB. Iz

tega obvestila izhaja, da naj bi tožeča stranka izrazila pripravljenost udeležiti se tega izobraževanja in naj bi pristala na podaljšanje poskusne dobe do 31. decembra 2000. Tožeča stranka je na tem obvestilu pisno potrdila, da se je z njim seznanila.

- 14 ECB je 18. septembra 2000 z dopisom obvestila tožečo stranko o odločbi o podaljšanju njegove poskusne dobe do 31. decembra 2000 (v nadaljevanju: odločba o podaljšanju). Ta je bila prav tako obveščena, da je bila odločitev o potrditvi njenega imenovanja odvisna od njene poklicne učinkovitosti med podaljšano poskusno dobo.

- 15 Z dopisom z dne 29. novembra 2000, ki je bil tožeči stranki vročen isti dan in ki sta ga podpisala generalni direktor Generalnega direktorata za upravo in zaposlene in tudi vodja oddelka za razvoj zaposlenih, je bila tožeča stranka obveščena o odločitvi Izvršilnega odbora o odpovedi njene pogodbe z 31. decembrom 2000 (v nadaljevanju: odločba o odpustitvi). Ta odločitev je bila obrazložena z dejstvom, da se tudi med podaljšano poskusno dobo poklicna učinkovitost tožeče stranke ni toliko izboljšala, da bi zadostila minimalnim zahtevam za zadevno delovno mesto. Še zlasti naj bi tožeča stranka izkazala neustreznost pri uporabi varnostnega sistema ECB in pri spoštovanju upravnih in organizacijskih pravil in postopkov dela.

Postopek pred Sodiščem prve stopnje

- 16 Z vlogo z dne 12. decembra 2000 je tožeča stranka na Sodišču prve stopnje vložila tožbo (zadeva T-373/00) na razglasitev ničnosti odločbe o odpustitvi.

17 Poleg tega je tožeča stranka vložila še tri tožbe na:

- razglasitev ničnosti odločbe predsednika ECB o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke zoper odločbo o podaljšanju poskusne dobe (zadeva T-27/01);
- ugotovitev, da se je predsednik ECB nezakonito vzdržal pri zavzetju stališča glede njene zahteve po preučitvi odločbe o odpustitvi (zadeva T-56/01), in
- razglasitev ničnosti odločbe predsednika ECB o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke proti odločbi o odpustitvi (zadeva T-69/01).

18 S sklepom z dne 15. januarja 2002 so bile za namen ustnega postopka te različne tožbe združene. Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo združilo te tožbe zaradi izdaje odločbe, zavrnilo je tožbe v zadevi T-373/00 ter ustavilo postopek v zadevah T-27/01, T-56/01 in T-69/01.

19 S to sodbo je Sodišče prve stopnje odločilo, da v zadevi T-373/00 vsaka stranka nosi svoje stroške in da v zadevah T-27/01, T-56/01 in T-69/01 tožeča stranka nosi svoje stroške in tretjino priglašanih stroškov ECB.

Izpodbijana sodba

- 20 Zavrnitev tožbe po temelju v zadevi T-373/00 je Sodišče prve stopnje najprej oprlo na ugotovitev, da je ugovor nezakonnosti, ki ga je glede pravil o prenosu pooblastil, ki jih je v zvezi z upravljanjem z zaposlenimi sprejela ECB, neutemeljen. Glede tega je navedlo naslednje razloge:

„43 Po mnenju tožeče stranke so Pravila za zaposlene brez zakonske podlage. Nanašajo se namreč na pogoje za zaposlitev v ECB in bi jih torej na podlagi člena 36(1) Statuta ESCB moral sprejeti Svet na predlog Izvršilnega odbora in ne Izvršilni odbor, ki za to ni bil pristojen.

44 V zvezi s tem zadostuje poudariti, da je bil v zadevi, ki je pripeljala do sodbe X proti ECB [sodba z dne 18. oktobra 2001 v zadevi X proti ECB, T-333/99, Recueil FP, str. I-A-199 in II-921; Recueil, str. II-3021] [...], na Sodišču prve stopnje vložen enak ugovor nezakonnosti, kakor ga tu podaja tožeča stranka. V tisti sodbi pa je Sodišče prve stopnje v točkah od 96 do 109 v bistvu razsodilo, da Pravila za zaposlene niso nezakonita, kot je to navajala tožeča stranka, zlasti kolikor je v členu 21.3 Poslovnika ECB Svet na Izvršilni odbor prenesel pooblastilo, določiti pogoje za izvršitev Pogojev za zaposlitev, in sicer Pravil za zaposlene“.

- 21 Sodišče prve stopnje je dalje ugotovilo, da je tožbeni razlog tožeče stranke, ki se sklicuje na kršitev Pogojev za zaposlitev in Pravil za zaposlene, kakor tudi načela sorazmernosti, prav tako neutemeljen.

- 22 Sodišče prve stopnje je najprej poudarilo, da se ta tožbeni razlog deli na dva dela, in sicer izpodbijanje odločbe o podaljšanju poskusne dobe na eni strani in izpodbijanje odločbe o odpustitvi na drugi strani. V nadaljevanju je preučilo vsakega od očitkov iz teh dveh delov.
- 23 Tako je najprej Sodišče prve stopnje v točki 49 izpodbijane sodbe menilo, da je bila odločba o podaljšanju poskusne dobe sprejeta v skladu s postopkovnimi pravili, ki so veljala v tej zadevi. Dalje je v točkah 51 in 52 te sodbe presodilo, da je ECB lahko podaljšala to poskusno dobo. Nato je v točkah 56 in 57 iste sodbe poudarilo, da je ECB lahko menila, da so obstajale izjemne razmere, ki so v skladu s členom 2.1.2, drugi pododstavek, Pravil za zaposlene dopuščale podaljšanje poskusne dobe. Glede odločbe o odpustitvi je Sodišče prve stopnje najprej v točkah 65 in 66 izpodbijane sodbe navedlo, da je bila tožeča stranka seznanjena z očitki glede njenih poklicnih znanj in storitev. Sodišče prve stopnje je zatem v točki 73 te sodbe poudarilo, da iz ničesar ni bilo mogoče ugotoviti, da tožeča stranka ni imela možnosti svojega poskusnega dela opraviti v normalnih razmerah. Dalje je v točki 81 iste sodbe poudarilo, da se ECB ne more očitati, da je z odpovedjo pogodbe tožeče stranke kršila pravice slednje.
- 24 Nazadnje, v zadevah T-27/01, T-56/01 in T-69/01, je Sodišče prve stopnje za naložitev tožeči stranki plačila njenih stroškov, kakor tudi tretjine stroškov, ki jih je priglasila ECB, navedlo naslednje razloge:

„99 Sodišče prve stopnje ugotavlja, da v nasprotju s trditvami tožeče stranke iz člena 41(iii) Pogojev za zaposlitev nedvomno izhaja, da odločbi o podaljšanju poskusne dobe in o odpustitvi med poskusno dobo ne moreta biti predmet zahteve za notranji upravni nadzor ali pritožbe. Ti odločbi imata namreč za

predmet „nepotrđitev imenovanja zaposlenega, ki je na poskusnem delu“, v smislu te doloĉbe.

100 Tako je vložitev tožb v zadevah T-27/01 in T-69/01 za toženo stranko povzročila nepotrebne stroške.

101 V zvezi z zadevo T-56/01, vloženo v sodnem tajništvu Sodišĉa prve stopnje, 13. marca 2001, je treba poudariti, da je tožeĉa stranka to tožbo zaradi nedelovanja vložila zaradi neodgovora na pritožbo, vloženo 5. februarja 2000, pri ĉemer je bila po eni strani ta zahteva na podlagi ĉlena 8.2.1 Kadrovskih predpisov za zaposlene zavrñjena z domnevano odloĉbo, nastalo en mesec po vložitvi pritožbe, po drugi strani pa je predsednik ECB pritožbo tožeĉe stranke zavrñil 12. marca 2001.

102 Posledično, ne da bi bilo treba preuĉiti, ali je treba tožbo zavreĉi kot nedopustno zaradi odsotnosti pisnega opomina pred vložitvijo tožbe zaradi nedelovanja, je tožeĉa stranka ob vložitvi tožbe v zadevi T-56/01 ali najpozneje v nekaj dneh po tem datumu vedela, da je tožena stranka zavzela stališĉe v smislu ĉlena 232, drugi odstavek, ES. Vendar kljub temu ni ustrezno ukrepala, da bi prepreĉila, da bi ta tožba toženi stranki povzročila nepotrebne stroške.

103 Posledično je namesto naložitve plaĉila stroškov toženi stranki, ki jih je priglasila tožeĉa stranka, kot to le-ta zahteva, treba plaĉilo tretjine stroškov, ki jih je v zadevah T-27/01, T-56/01 in T-69/01 priglasila tožena stranka, naložiti tožeĉi stranki.“

Zahteve strank pred Sodiščem

25 Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo in razglasi za nični odločbi ECB o podaljšanju poskusne dobe in odpustitvi;
- naloži ECB, naj plača osnovno plačo od 31. decembra 2000 v višini 32.304 evrov na leto in dodatke ter druge plačne postavke, predvidene v Pogojih za zaposlitev;
- naloži plačilo stroškov ECB.

26 ECB Sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 27 Tožeča stranka svoje predloge utemeljuje s tremi pritožbenimi razlogi.

Prvi tožbeni razlog: pravila za prenos pooblastil

Trditve strank

- 28 S tem pritožbenim razlogom tožeča stranka v bistvu zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje s tem, da je v točkah 43 in 44 izpodbijane sodbe zavrnilo ugovor nezakonitosti glede členov 2.1.2, drugi pododstavek, in 2.1.3 Pravil za zaposlene, nepravilno uporabilo pravo. Pritožbeni razlog utemeljuje z naslednjimi trditvami.
- 29 Tožeča stranka najprej navaja, da iz člena 36(1) Statuta ESCB izhaja, da Izvršilni odbor nima pristojnosti za določitev pogojev za zaposlitev in da ta pristojnost pripada Svetu.
- 30 Drugič, po mnenju tožeče stranke člen 12(3) Statuta ESCB Sveta ne pooblašča, da na Izvršilni odbor prenese pooblastila glede zaposlenih.

- 31 V zvezi s tem dodaja, da čeprav bi Svet bil pooblaščen za prenos pooblastila za določitev pogojev za zaposlitev na Izvršilni odbor, bi to moral narediti izrecno. Sodišče prve stopnje pa te trditve ni preučilo, ampak je predpostavilo obstoj domnevanega prenosa v okviru člena 21.3 Poslovnika.
- 32 Tožeča stranka prav tako meni, da je Sodišče prve stopnje s tem, da je v točki 44 izpodbijane sodbe potrdilo, da je bil Svet pooblaščen za prenos pooblastila za določitev Pravil za zaposlene na Izvršilni odbor, nepravilno razlagalo sodno prakso v zvezi s členom 110 Kadrovske predpise za uradnike Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: Kadrovske predpisi za uradnike) glede prenosa pooblastil na področju javne uprave Skupnosti. Nazadnje navaja, da ta sodba krši „načelo institucionalnega ravnotežja“, kolikor je Sodišče prve stopnje potrdilo prenos pravice do prostega preudarka na različne instance, različne od tistih, določenih s primarnim pravom.
- 33 Tretjič, tožeča stranka navaja, da je Izvršilni odbor s tem, da je sprejel člena 2.1.2 in 2.1.3 Pravil za zaposlene, kršil člen 21.3 Poslovnika, če ne gre samo za preproste ukrepe za izvedbo Pogojev za zaposlitev, ampak za avtonomna materialna pravila. Ta člen 2.1.2 naj bi namreč pooblašчал enostransko podaljšanje poskusne dobe in ta možnost naj bi presegala področje uporabe člena 10(b) Pogojev za zaposlitev.
- 34 Tožeča stranka v zvezi s tem dodaja, da omenjeni člen 2.1.3 uvaja odpovedni razlog med poskusno dobo zaradi neprimernega obnašanja in učinkovitosti zaposlenega, ki se razlikuje od razloga iz člena 11(a)(i) Pogojev za zaposlitev.

- 35 ECB zatrjuje, da vse ugotovitve, ki jih je v okviru prve in druge trditve podala tožeča stranka, niso niti upoštevne niti utemeljene. Poudarja, da naj bi institucije v skladu s sodno prakso v zvezi z uporabo člena 110 Kadrovskih predpisov za uradnike bile upravičene sprejeti splošne izvedbene določbe, pod pogojem, da se ne omejuje okvira uporabe Statuta. Poleg tega naj bi bila dodelitev Sveta določenih pristojnosti Izvršilnemu odboru v skladu z načelom institucionalnega ravnotežja.
- 36 ECB poudarja, da tožeča stranka ne navaja, kateremu delu izpodbijane sodbe nasprotuje s svojo tretjo trditvijo. V nobenem primeru ta trditev ni utemeljena. Člena 2.1.2, drugi pododstavek, in 2.1.3 Pravil za zaposlene sta namreč ukrepa za izvedbo člena 10(b) Pogojev za zaposlitev, ki so sestavni del pogodbe o zaposlitvi. Poleg tega naj se člen 11 Pogojev za zaposlitev ne bi uporabljal med poskusno dobo.

Presoja Sodišča

- 37 S prvim pritožbenim razlogom tožeča stranka v bistvu želi dokazati, da je Sodišče prve stopnje napačno razsodilo, da sta sistem prenosa pooblastil glede zaposlenih znotraj ECB in izvajanje teh pooblastil s strani zadevnih instanc ECB zakonita.
- 38 V zvezi s tem je treba uvodoma izpostaviti, da je bilo Svetu na podlagi členov 12(3) in 36(1) Protokola o Statutu SECB dodeljeno normodajno pooblastilo sprejeti po eni

strani poslovnika, da bi se določila notranja organizacija ECB in njenih organov odločanja, kakor tudi pogoji za zaposlitev v ECB na drugi strani.

39 Poudariti je treba, da tako omejena organizacijska in upravljavska pooblastila ustrezajo tistim, dodeljenim drugim institucijam in ustanovam, ustanovljenim na podlagi primarnega prava (glej na primer, za Evropsko komisijo, člen 218(2) ES).

40 V skladu s prej navedenimi določbami o pooblastitvi je Svet sprejel Pogoje za zaposlene ECB. Ti za Izvršilni odbor določajo pooblastilo, da s Pravili za zaposlene natančneje določi splošna podrobna pravila za izvedbo Pogojev za zaposlitev.

41 Glede skladnosti tega sistema prenosa pooblastil s pravom Skupnosti je treba opomniti, kakor to izhaja iz sodbe Sodišča z dne 13. junija 1958 (Zadeva Meroni proti Visoki oblasti, 9/56, Recueil, str. 9, 42 in 43), da je v pristojnosti institucije zajeta možnost prenesti, ob spoštovanju zahtev Pogodbe, določeno število pooblastil, ki izhajajo iz omenjenih pristojnosti pod pogoji, ki jih določi institucija.

42 V zvezi s tem je treba navesti, da če se je presoja Sodišča v zgoraj navedeni sodbi Meroni proti Visoki oblasti nanašala na prenos pooblastil, zaradi vzpostavitve

določenih finančnih mehanizmov, na ustanove zasebnega prava z lastno pravno osebnostjo, potem je institucija ali ustanova Skupnosti toliko bolj pooblaščen za prenos pooblastil na svoje notranje instance odločanja, zlasti glede upravljanja s svojimi zaposlenimi. Kot je namreč Sodišče navedlo v točki 34 svoje sodbe z dne 14. oktobra 2004 (zadeva Pflugradt proti ECB, C-409/02 P, ZOdl., str. I-9873), je organ Skupnosti, zadolžen za nalogo v splošnem interesu, pooblaščen s poslovníkom določiti pravila za svoje zaposlene.

43 V zvezi s pogoji, ki jih je v okviru takih prenosov pooblastil treba spoštovati, je treba najprej opomniti, da, kot je Sodišče navedlo v zgoraj navedeni sodbi Meroni proti Visoki oblasti (glej str. od 40 do 44, 46 in 47), organ, ki prenese pooblastila, ne more organu, ki pooblastila sprejme, dodeliti drugih pooblastil, kot jih je sprejel sam. Dalje, za izvrševanje pooblastil, dodeljenih organu, ki pooblastila sprejme, morajo veljati enaki pogoji, kot če bi jih organ, ki prenese pooblastila, izvrševal neposredno, zlasti glede zahtev po obrazložitvi in objavi. Nazadnje, čeprav je organ, ki prenese svoja pooblastila, za to pooblaščen, mora o prenosu sprejeti odločitev, prenos pa lahko zajema samo natančno določena izvedbena pooblastila.

44 Glede prenosa pristojnosti, ki se znotraj ECB izvršujejo na področju zaposlenih, in glede trditev, ki jih tožeča stranka navaja v podporo svojemu prvemu pritožbenemu razlogu, je treba ugotoviti, da so določbe, ki jih je ECB sprejela v zvezi s temi področji, in obseg v zvezi s tem opravljenih prenosov povsem v skladu s pogoji, navedenimi v zgoraj navedeni sodbi Meroni proti Visoki oblasti (glej točko 41 te sodbe).

45 Glede potrebne natančnosti v zvezi s prenosom pooblastil je treba namreč poudariti, da je Svet, ki je pristojen za sprejetje kadrovskih prepisov za zaposlene, in zlasti Pogojev za zaposlitev, v členu 21.3 svojega poslovnika izrecno predvidel, da Izvršilni odbor sprejme in spremeni podrobna pravila za izvedbo omenjenih Pogojev za zaposlitev.

46 V teh okoliščinah je trditev tožeče stranke, ki temelji na tem, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo sodno prakso v zvezi z razlago člena 110 Kadrovskih predpisov za uradnike, neutemeljena. Kot izhaja iz točke 37 zgoraj navedene sodbe Pflugradt proti ECB, se položaj vodstvenih organov ECB glede izvrševanja njihovih pooblastil za izvedbo splošnih izvedbenih ukrepov na področju zaposlenih, namreč v ničemer ne razlikuje od položaja vodstvenih organov drugih institucij in ustanov Skupnosti glede odnosov z njihovimi uslužbenci. V tem okviru in glede „načela institucionalnega ravnotežja“ je treba opomniti, da je omenjeno načelo primerno uporabiti le za odnose med institucijami in ustanovami Skupnosti (glej zlasti sodbo v zadevi Parlament proti Svetu z dne 22. maja 1990, C-70/88, Recueil, str. I-2041, točke od 21 do 23).

47 Glede trditve, ki temelji na kršitvi Izvršilnega odbora izvedbenih pooblastil, ki jih je dodelil Svet, je treba ugotoviti, da člena 2.1.2 in 2.1.3 Pravil za zaposlene, ki jih določi Izvršilni odbor, določa nekaj okoliščin, do katerih lahko nenadoma pride med poskusno dobo. Te določbe med drugim omogočajo po eni strani podaljšanje poskusne dobe in po drugi strani odpoved pogodbe med to dobo.

- 48 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da člena 2.1.2 in 2.1.3 Pravil za zaposlene ostajata v okviru izvedbenih pooblastil, ki jih člen 21.3 Poslovnika dodeljuje Izvršilnemu odboru. V nasprotju s trditvijo tožeče stranke omenjene določbe ne kršijo člena 10(b) Pogojev za zaposlitev, ki določa, da lahko Izvršilni odbor v skladu s Pravili za zaposlene določi preizkusno ureditev. Sporne določbe prav tako ne presegajo okvira, določenega s členom 11(a)(i) Pogojev za zaposlitev v zvezi z okoliščinami, v katerih lahko ECB odpove pogodbe, sklenjene s svojimi uslužbenci.
- 49 Kakor je to pravilno poudaril generalni pravobranilec v točki 39 sklepnih predlogov, je Izvršilni odbor, ki je v skladu s členom 10(b) Pogojev za zaposlitev pooblaščen za določitev podrobnih pravil za poskusno dobo, namreč ostal v okviru svojih pristojnosti s tega področja s tem, da je določil, da je med omenjeno dobo, ko je posebna pozornost namenjena storitvam zadevnega zaposlenega, pogodba lahko odpovedana „v primeru nezadostne učinkovitosti ali usposobljenosti“.
- 50 Dodati je treba, kot je to navedlo Sodišče prve stopnje v točki 52 izpodbijane sodbe, da v položaju, ko lahko Izvršilni odbor pogodbo odpove med poskusno dobo, je toliko bolj upravičen enostransko podaljšati omenjeno dobo.
- 51 Iz navedenega izhaja, da sta sistem prenosa pristojnosti glede zaposlenih in izvajanje instanc ECB teh pristojnosti zakonita.

- 52 Zato je Sodišče prve stopnje pravilno presodilo, da določbe, ki jih je v zvezi s tem sprejela ECB, niso nezakonite. Prvi pritožbeni razlog torej ni utemeljen.

Drugi pritožbeni razlog: člena 2.1.2 in 2.1.3 Pravil za zaposlene

- 53 Tožeča stranka podredno, v primeru, če bi Sodišče priznalo zakonitost členov 2.1.2 in 2.1.3 Pravil za zaposlene, zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje v točkah od 46 do 83 izpodbijane sodbe nepravilno presodilo, da sta bili odločbi, ki sta se na eni strani nanašali na podaljšanje poskusne dobe tožeče stranke in na odpustitev slednje na drugi strani, v skladu s Pogoji za zaposlitev in Pravili za zaposlene. Ta pritožbeni razlog ima pet delov.

Prvi del

— Trditve strank

- 54 V prvem delu tožeča stranka navaja, da je Sodišče prve stopnje v točki 49 izpodbijane sodbe spregledalo, da je bila odločba o podaljšanju poskusne dobe sprejeta v nasprotju s členom 2.1.2 Pravil za zaposlene. Pristojnost podaljšanja poskusne dobe naj bi namreč pripadala Izvršilnemu odboru in naj je ne bi bilo mogoče prenesti na podpredsednika ECB.

- 55 ECB v zvezi s tem zatrjuje, da ne le, da nobeno določilo ne prepoveduje Izvršilnemu odboru razdeliti naloge svojim članom, ampak da, celo nasprotno, njen Poslovník izrecno določa taka pooblastila.

— Presoja Sodišča

- 56 Najprej je treba opomniti, da, kot je to ugotovilo Sodišče prve stopnje v točki 49 izpodbijane sodbe, je Izvršilni odbor na podlagi odločbe z dne 16. marca 1999 na podpredsednika ECB prenesel pooblastilo sprejeti odločbe o podaljšanju poskusne dobe za nove uslužbence.
- 57 Glede veljavnosti tega pooblastila je treba ugotoviti, kot je to pravilno navedel generalni pravobranilec v točkah od 48 do 54 sklepnih predlogov, da so institucije in ustanove Skupnosti pristojne za notranjo organizacijo, v tem smislu, da lahko njihove kolegijske instance prenesejo na enega ali več svojih članov pristojnost sprejeti posamične odločbe zaposlenih na področju, ki ga je zadevna kolegijska instanca že uredila na splošni ravni.
- 58 Iz ustaljene sodne prakse namreč izhaja, da imajo institucije in ustanove Skupnosti pri notranji organizaciji široko pristojnost za odločanje po prostem preudarku, ustrezno nalogam, ki so jim dodeljene (glej zlasti sodbo z dne 10. julija 2003 v zadevi Komisija proti EIB, C-15/00, Recueil, str. I-7281, točka 67, in zgoraj navedeno sodbo Pflugradt proti ECB, točka 43).

59 Sodišče je še zlasti presodilo (glej zlasti sodbo z dne 23. septembra 1986 v zadevi AKZO Chemie proti Komisiji, 5/85, Recueil, str. 2585, točke od 35 do 37), da Komisija lahko, ne da bi kršila kolegijsko načelo njenega delovanja, pooblasti svoje člane, da sprejmejo določene odločbe v njenem imenu. Ta sistem pooblastitve nima za posledico tega, da Komisija izgubi pristojnost odločanja, saj so odločbe člana sprejete v imenu Komisije, ki za to prevzema polno odgovornost. Sodišče je to presojo oprlo na nujnost zagotoviti sposobnost delovanja organa, pristojnega za odločanje, kar ustreza načelu, ki ga vsebuje vsak institucionalni sistem.

60 To sodno prakso, ki se nanaša na sistem pooblastitev znotraj Komisije, je mogoče uporabiti v tej zadevi, saj zadevni sistem nima za posledico tega, da bi Izvršilni odbor izgubil normodajno pristojnost, in so odločbe podpredsednika ECB o podaljšanju poskusne dobe sprejete v imenu Izvršilnega odbora, ki za to prevzema polno odgovornost. Sporna pooblastitev se namreč omejuje na posamezne odločbe glede podaljšanja poskusne dobe novega uslužbenca in se v ničemer ne nanaša na splošno ureditev.

61 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je Sodišče prve stopnje pravilno presodilo, da lahko podpredsednik ECB veljavno sprejme odločbo o podaljšanju poskusne dobe tožeče stranke.

62 Zato je prvi del drugega pritožbenega razloga neutemeljen.

Drugi del

— Trditve strank

⁶³ V drugem delu svojega pritožbena razloga tožeča stranka zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje v točkah od 56 naprej izpodbijane sodbe napačno presodilo dvoumna merila za izvedbo člena 2.1.2 Pravil za zaposlene, saj so te določbe zato, ker dopuščajo arbitrarne ukrepe, neskladne z „višjimi pravili prava Skupnosti“. Obstoje dvoma med poskusno dobo glede ustreznosti zaposlenega naj namreč ne bi bil „izjemen primer“ v smislu omenjenega člena 2.1.2. Tožeča stranka dodaja, da Sodišče prve stopnje ni navedlo, da je ta določba v nasprotju s členom 9(a), drugi stavek, Pogojev za zaposlitev, saj ne omogoča določitev podrobnih izvedbenih pravil.

⁶⁴ ECB meni, da trditev ni utemeljena, saj obstoj pravice do delovanja po prostem preudarku ne vodi samodejno do sprejemanja arbitrarnih odločb.

— Presoja Sodišča

⁶⁵ V uvodu je treba ugotoviti, da uporaba izraza „izjemen primer“ iz člena 2.1.2 Pravil za zaposlene izraža željo zadevnega organa, in sicer Izvršilnega odbora, da si pridrži pristojnost odločanja po prostem preudarku, da bi lahko glede na konkretna dejstva in individualne okoliščine določil, v katerem primeru bi bilo podaljšanje poskusne dobe novega zaposlenega zaželeno.

- ⁶⁶ Poleg tega, kot je to pravilno poudaril generalni pravobranilec v točki 57 sklepnih predlogov, so na tej podlagi sprejete odločbe lahko predmet sodnega nadzora. Povrh tega možnosti za podaljšanje poskusne dobe ni mogoče *a priori* šteti kot neugodno za zaposlenega, saj v interesu obeh zadevnih strank omogoča vnos elementov, ki imajo za namen izboljšati delovne odnose in zato ohraniti te odnose.
- ⁶⁷ Zato je treba ugotoviti, da je Sodišče prve stopnje pravilno presodilo, da je bila odločba o podaljšanju poskusne dobe tožeče stranke zakonita.
- ⁶⁸ Drugi del pritožbenega razloga torej ni utemeljen.

Tretji del

— Trditve strank

- ⁶⁹ V tretjem delu pritožbenega razloga tožeča stranka izpodbija presojo Sodišča prve stopnje, po kateri obstoj dvomov glede poklicne usposobljenosti lahko pomeni „izjemen primer“ v smislu člena 2.1.2 Pravil za zaposlene.
- ⁷⁰ ECB navaja, da izraz „izjemen primer“ iz člena 2.1.2 Pravil za zaposlene nikakor ne pomeni, da institucija ni dolžna obrazložiti svojih odločb, sprejetih na tem področju. Z ugotovitvijo, da omenjeni izraz zahteva obstoj objektivnih pogojev, je Sodišče navedlo merilo, ki preprečuje sprejetje arbitrarne odločbe.

— Presoja Sodišča

- 71 Opomniti je treba, da, kot je bilo to navedeno v točki 58 te sodbe, ima ECB široko pristojnost za odločanje po prostem preudarku glede upravljanja s svojimi zaposlenimi, da bi bila sposobna izpolniti nalogo v splošnem interesu, ki ji je naložena.
- 72 Iz navedenega izhaja, da se mora institucija ali ustanova Skupnosti zlasti med poskusno dobo prepričati, da zaposleni izpolnjuje vse osebne in poklicne pogoje za zasedbo delovnega mesta, za katerega je bil zaposlen, in za izpolnjevanje pripadajočih nalog. V tem okviru je podaljšanje poskusne dobe lahko primeren ukrep za doseg tega cilja.
- 73 Zato Sodišče prve stopnje ni nepravilno uporabilo prava s tem, da je štelo, da obstoj dvomov glede usposobljenosti novega zaposlenega lahko pomeni „izjemen primer“ v smislu člena 2.1.2 Pravil za zaposlene, ki upravičuje njegovo podaljšanje poskusne dobe.
- 74 Tretji del pritožbenega razloga je torej treba zavrniti.

Četrty del

— Trditve strank

- 75 V četrtem delu tožeča stranka spodbija presojo Sodišča prve stopnje, po kateri je bila njena poskusna doba podaljšana zaradi dvomov o njeni poklicni usposobljenosti.

Sodišče prve stopnje naj bi se glede tega oprlo na napačna dejstva, zaradi spregledanja dokaznega bremena in neupoštevanja izjav ECB, da je bil vzrok za podaljšanje poskusne dobe pomanjkanje njene lastne pazljivosti, da bi določila primernejšo delovno obdobje zunaj poletnih počitnic.

- 76 ECB meni, da je ta del drugega pritožbenega razloga nedopusten, saj naj bi spodbijal ugotovitev Sodišča prve stopnje, da je odločba o podaljšanju poskusne dobe tožeče stranke temeljila na dvomih o ustreznosti slednje, da bi izpolnila naloge. Zlasti navaja, da je bil namen podaljšanja poskusne dobe tožeči stranki omogočiti, da bi se bolje prilagodila na delovne razmere in da bi se seznanila z zahtevami službe v ECB.

— Presoja Sodišča

- 77 Navesti je treba, da želi tožeča stranka s tem delom svojega pritožbenega razloga v bistvu spodbiti nekaj presoj dejstev Sodišča prve stopnje.

- 78 Poudariti je treba, da, kot je to pravilno opomnil generalni pravobranilec v točkah 67 in 68 sklepnih predlogov, na podlagi ustaljene sodne prakse (glej na primer sodbo z dne 8. maja 2003 v zadevi T. Port proti Komisiji, C-122/01 P, Recueil, str. I-4261, točka 27), Sodišče ni pristojno za ugotavljanje dejstev niti, načeloma, za presojo dokazov, ki jih je Sodišče prve stopnje sprejelo za dokaz teh dejstev. Če so bili dokazi

dobljeni zakonito ter če so bila spoštovana splošna pravna načela in postopkovna pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov, je Sodišče prve stopnje izključno pristojno presojati vrednost dokazov, ki so mu bili predloženi. Ta presoja torej ni, z izjemo primera izkrivljanja teh dokazov, pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča.

⁷⁹ V zvezi s tem, in kot je to navedel generalni pravobranilec v točki 69 sklepnih predlogov, če tožeča stranka ni dokazala niti ni resno utemeljila, da je Sodišče prve stopnje izkrivilo dejstva in dokaze, ki so mu bili predloženi, njegova presoja načina zagotovitve izobraževanja novih zaposlenih pomeni presojo dejstev in dokazov, ki je ni mogoče izpodbijati v okviru pritožbe.

⁸⁰ V teh okoliščinah je četrti del pritožbenega razloga nedopusten.

Peti del

— Trditve strank

⁸¹ V petem delu tožeča stranka navaja, da v nasprotju s presojo Sodišča prve stopnje v točkah od 70 do 73 izpodbijane sodbe ni imela možnosti poskusne dobe opravi v normalnih razmerah.

- 82 ECB zatrjuje, da je tudi ta del nedopusten, saj je njegov namen izpodbiti ugotovitev Sodišča, da je poskusna doba tožeče stranke potekala v normalnih pogojih.

— Presoja Sodišča

- 83 V zvezi s tem zadošča ugotoviti, da želi tožeča stranka s svojo trditvijo spodbiti ugotovitev o dejstvih Sodišča prve stopnje.

- 84 Sodišče prve stopnje je namreč v točki 73 izpodbijane sodbe ugotovilo, da „na podlagi ničesar ni mogoče [...] zaključiti, da tožeča stranka ni imela možnosti svojega poskusnega dela opraviti v normalnih razmerah“.

- 85 V teh okoliščinah in glede na ugotovitve iz točke 78 te sodbe, pri čemer tožeča stranka ni podala nobenega očitka o izkrivljanju, je treba peti del pritožbenega razloga zavreči kot nedopustnega.

Tretji pritožbeni razlog: stroški

Trditve strank

- 86 Tožeča stranka zatrjuje, da je bilo v točkah od 99 do 103 izpodbijane sodbe pravo nepravilno uporabljeno, kolikor je del stroškov iz zadev T-27/01 in T-69/01 naložen

tožeči stranki. Meni, da je Sodišče prve stopnje s tem, da je presodilo, da sta bili omenjeni tožbi vloženi brez veljavnega razloga, nepravilno razlagalo člen 87(3), drugi pododstavek, svojega poslovnika. Glede tožbe v zadevi T-56/01 tožeča stranka pojasnjuje, da je ta tožba sledila kršitvi ECB.

- ⁸⁷ ECB meni, da je pritožbeni razlog na podlagi člena 51, drugi pododstavek, Statuta ES Sodišča v celoti nedopusten.

Presoja Sodišča

- ⁸⁸ Opomniti je treba, da na podlagi člena 51, drugi pododstavek, Statuta ES Sodišča „[p]ritožba ni dovoljena zgolj glede stroškov in njihove višine“. Poleg tega je Sodišče menilo, da je na podlagi te določbe treba v primeru, ko so bili vsi pritožbeni razlogi pritožbe zavrnjeni, predloge glede domnevne nezakovitosti odločitve o stroških Sodišča prve stopnje zavrniti kot nedopustne (glej sodbi z dne 12. julija 2001 v združenih zadevah Komisija in Francija proti TF1, C-302/99 P in C-308/99 P, Recueil, str. I-5603, točka 31, ter z dne 30. septembra 2003 v združenih zadevah Freistaat Sachsen in drugi proti Komisiji, C-57/00 P in C-61/00 P, Recueil, str. I-9975, točka 124).
- ⁸⁹ Ker je vse pritožbene razloge tožeče stranke treba zavrniti, je zato zadnji pritožbeni razlog, usmerjen zoper odločbo Sodišča prve stopnje glede razdelitve stroškov, nedopusten.

90 Iz vseh zgornjih ugotovitev izhaja, da je treba pritožbo tožeče stranke zavrniti.

Stroški

91 V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. V skladu s členom 70 tega poslovnika stroške, ki jih institucije priglasijo v pritožbi njihovih uslužbencev, krijejo le-te. Vendar pa na podlagi člena 122, drugi pododstavek, omenjenega poslovnika ta člen 70 ne velja za pritožbo uradnika ali drugega uslužbenca institucije proti tej. ECB je predlagala, da se tožeči stranki naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. C. S. Tralliju se naloži plačilo stroškov.

Podpisi